Pregaria.cat

Entrada

El desert

Per JesusR el dl., 08/10/2018 - 00:00

Sí, és un record de l'estada al desert, el del Sàhara. I també de molts deserts que vivim les persones, durs, bells i perillosos.

Hi ha dos moments al dia que són molt especials en el desert, quan surt el sol i quan es pon. Si hi ha temporal de vent i sorra, aquests moments perden tota bellesa; la sorra és protagonista absoluta i es fica per tot arreu. Quelcom de semblant succeeix en el cor humà quan les obsessions li impedeixen la visió i com un martell s'hi van introduint amb el seu inacabable soroll.

A ple sol, el desert és dur. La calor, immensa; fins i tot quan és hivern. A cada passa has de fer més esforç. Si no et guien els dels país, fàcilment et pots perdre i anar donant voltes pel mateix lloc. També el cor humà sap què és caminar en el desert quan la calor esclafa. Cada pas resulta dur, i no saps cap a on vas. De tantes voltes et pots perdre.

Diuen que al desert hi ha alguns oasis. Els més importants estan assenyalats en els mapes. Altres, amb poca vida o poca aigua, no hi consten; però els experts els coneixen, i quan hi arribes sents una joia immensa i moltes ganes de saciar-te. Finalment hi ha uns oasis que són fruit de la imaginació: els veus i no existeixen. Són el resultat del cansament extrem i d'una urgent necessitat de sobreviure. Sense guia estàs perdut.

També el cor humà troba oasis assenyalats en alguns llibres, en algunes celebracions, en meditacions fondes i sàvies, en abraçades, converses, pregàries, comunitats i amistats. Altres vegades no els esperes i arriben, sorprenents, senzills, suficients i molt oportuns. Els agraïm tant! També hi ha oasis imaginaris, que semblen reals, però són un engany. Ens fan donar voltes i voltes i ens poden enfonsar.

Quan ets al desert necessites un guia. Sobretot si has de caminar de nit. Els guies coneixen els estels, i encerten els camins invisibles mirant les rutes de l'univers. També el meu cor necessita un guia, especialment a la nit, que conegui les rutes del cel i faci camins invisibles a la terra.

Avui saps que Jesús, cel i terra, et porta de la mà, en el trànsit del desert del teu cor i et torna a dir "Jo soc el Camí, la Veritat i la Vida".